

Τελικά, αυτό που πλανάται τα τελευταία χρόνια περί της κατακόρυφης ποιοτικής ανόδου των ελληνικών συγκροτημάτων, επαληθεύεται διαρκώς. Οι Ghost Season αποτελούν ένα ακόμα παράδειγμα τέτοιου συγκροτήματος. Αρκετά διαφορετικοί από τα περισσότερα πρόσφατά μου ακούσματα, καταφέρνουν να συνδυάζουν με επιτυχημένο τρόπο το old school metal με το metal της σύγχρονης εποχής. Μου φέρνουν στο νου συγκροτήματα όπως οι Paradise Lost (λόγω του ηχητικού λυρισμού τους) και οι Whitesnake (λόγω του στιχουργικού λυρισμού τους). Βέβαια, το συνολικό τους ύφος απέχει πολύ από τα συγκεκριμένα δύο ξένα συγκροτήματα. Εκείνο που ξεχωρίζει περισσότερο είναι ο δυναμισμός τους κατά την εκτέλεση των τραγουδιών τους. Ειδικά το ομώνυμο τραγούδι από το EP τους "Ghosts like her", αποτελεί την καλύτερη απόδειξη γι' αυτό. Αν, ρε παιδιά, παίζετε έτσι σε studio περιβάλλον, τότε τι γίνεται στα live σας...; Τρομάζω να το σκεφτώ! Ας αναλύσουμε όμως λιγάκι τι γίνεται σε αυτό το EP των πέντε τραγουδιών. Κοφτά, δυνατά ριφάκια από τη μια, κλασικά κιθαριστικά σόλο από την άλλη. Μελωδικά φωνητικά από τη μια, κραυγές from-beyond-the-grave από την άλλη. Ο συνδυασμός όλων αυτών γίνεται τελείως απροβλημάτιστα, χωρίς λάθη και περιττά γυρίσματα. Μη με βρίζετε όμως, που δε μίλησα για τα υπόλοιπα μουσικά όργανα. Αυτά πατούν απλώς σε πιο στάνταρ μουσικά μονοπάτια, χωρίς φυσικά να υστερούν σε αξία. Όλα αυτά, αν τα συνδυάσει κανείς με την υψηλότατου επιπέδου παραγωγή, έχει στα χέρια του μια κυκλοφορία που αξίζει να ακούγεται. Μια κυκλοφορία που αφήνει υποσχέσεις για τις μελλοντικές δουλειές του group.

Κείμενο: Φαίδων Κυτριδης